

Maj 1944 roku. Madeleine i Jacques - para francuskich Żydów - zostają rozdzieleni na rampie kolejowej w Birkenau. Przetrwają tortury, roboty przymusowe, marsze śmierci, epidemie tyfusu i gruźlicy.

W 2005 roku opowiedzą francuskiemu dziennikarzowi o 70 latach wspólnego życia.

Co czuje kobieta, której przyszło urodzić dziecko w Auschwitz? Czy można odbudować związek po latach strachu przed komorą gazową? Jakie uczucia towarzyszą ocalałym ofiarom Holokaustu podczas wizyty w Oświęcimiu?

Madeleine Goldstein obnaża prawdę o warunkach w obozowych szpitalach, koszmarze transportów i codziennej selekcji, relacjach pomiędzy więźniami i nędzy. Powojenna część jej relacji jest nie mniej poruszająca - bohaterka opowiada o rodzinnych dramatach, spotkaniach z ludźmi poznanymi w obozach, podróży do Izraela oraz pracy na rzecz organizacji deportowanych.

Wspomnienia 87-letniej kobiety to także odważny protest przeciwko niektórym współczesnym politykom kwestionującym istnienie nazistowskich obozów śmierci